

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 7008201603
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7008201603.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a Marty Molnárovej v právnej veci žalobcu: L. P. P. X. C., V, A., správca konkurznej podstaty úpadcu PROFITUBE spol. s.r.o. so sídlom kpt. Nálepku 17, Košice, proti žalovanému: Daňový úrad Košice, so sídlom Rozvojová 2, Košice (predtým Daňový úrad Košice IV., Južná trieda 8, Košice), v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 698/230/65780/08/Tak zo 4. septembra 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/117/2008-274 z 28. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/117/2008-274 z 28. apríla 2016 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. 698/230/65780/08/Tak zo 4. septembra 2008 v spojení s oznámením žalovaného č. 698/230/62283/08/Tak z 18. augusta 2008 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 131,86 eura na účet úpadcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 6S/117/2008-274 z 28. apríla 2016 Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 698/230/65780/08/Tak zo 4. septembra 2008, ktorým podľa § 50 ods. 3 a 4 zákona č. 51 1/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 51 1/1992 Zb.“) nevyhovelo reklamácii daňového subjektu PROFITUBE spol. s.r.o. z 25. augusta 2008 proti postupu správcu dane, ktorý v zmysle § 63 ods. 8 použil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie máj 2008 vo výške 22 607 146 Sk na kompenzáciu daňového nedoplatku na DPH.

Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia na námietku žalobcu, že medzi ním a Daňovým riaditeľstvom SR sa

na Krajskom Súde v Bratislave vedú súdne konania, týkajúce sa preskúmania zákonnosti rozhodnutí o vyrubení rozdielu DPH, a to pod sp. zn. 2S/303/2007 a 1S/320/2007, pričom Krajský súd v Bratislave v uvedených veciach uznesením odložil vykonateľnosť sporných rozhodnutí až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, uviedol, že ak boli súdom vydané uznesenia o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správcu dane, neznamená to, že bola odložená aj splatnosť dane. Zákon č. 511/1992 Zb. ani hmotnoprávny daňový zákon nestanovujú inú lehotu splatnosti pre prípad, že rozhodnutia sú predmetom súdneho konania v rámci správneho súdnictva, odklad vykonateľnosti neznamená oddialenie splatnosti, ale len oddialenie vymáhania daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní, čo znamená, že daň určená takýmto rozhodnutím je daňovým nedoplatkom, ak nebola zaplatená v lehote splatnosti, ktorý však správca dane v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia nemôže vymáhať v daňovom exekučnom konaní.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že žalobca si u správcu dane uplatnil nadmerný odpočet vo výške 22 607 146 Sk za zdaňovacie obdobie máj 2008. Žalovaný tento uplatnený nadmerný odpočet žalobcu použil na kompenzáciu daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty, ktorý bol žalobcovi vyrubený dodatočnými platobnými výmery ako rozdiel dane z pridanej hodnoty a nebol zaplatený v lehote splatnosti. Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január, február, apríl, máj, júl, august, september, október 2006, pričom Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11. marca 2008 č. k. 1S 320/2007 a uznesením zo dňa 26. novembra 2007 č. k. 2S 303/2007, 309/2007 až 316/2007 odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí až do právoplatného rozhodnutia súdu o podanej žalobe.

Podľa názoru krajského súdu odklad vykonateľnosti rozhodnutí paralyzuje účinky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť rozdiel dane z pridanej hodnoty, čo však neznamená, že sa tým oddialila aj splatnosť dane z pridanej hodnoty, oddialilo sa tým len vymáhanie daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní.

Keďže vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty nebol zaplatený v lehote splatnosti, stal sa daňovým nedoplatkom v zmysle § 1a písm. f) zákona č. 511/1992 Zb., a preto ho bolo možné použiť na kompenzáciu nadmerného odpočtu, ktorý si uplatnil žalobca písomným podaním z 25. júna 2008. Podľa názoru krajského súdu, uplatnený nadmerný odpočet žalobcom za zdaňovacie obdobie máj 2008 vo výške 22 607 144 Sk bolo možné kompenzovať s daňovým nedoplatkom na dani z pridanej hodnoty, ktorý nebol zaplatený v lehote splatnosti i napriek tomu, že súd povolil odklad vykonateľnosti tých rozhodnutí, ktorými bol vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty žalobcovi.

Podľa názoru krajského súdu na využitie kompenzácie daňových nedoplatkov s nadmerným odpočtom nemá vplyv, že bol povolený odklad vykonateľnosti rozhodnutí, ktoré boli použité na kompenzáciu daňového nedoplatku, lebo len samotné odloženie vykonateľnosti rozhodnutia ešte neznamená aj oddialenie splatnosti dane, pretože vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty sa stal splatným do 15-tich dní od právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu a po nezaplatení vyrubenej rozdielu dane z pridanej hodnoty v stanovenej lehote sa stal daňovým nedoplatkom, a preto už bolo možné tento daňový nedoplatok využiť na kompenzáciu v zmysle § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. Odklad vykonateľnosti správneho rozhodnutia v danom prípade už mohlo mať vplyv iba na to, že žalobca nebol povinný po nadobudnutí rozhodnutia súdu o odklade vykonateľnosti zaplatiť vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty a správca dane už nemohol začať daňové exekučné konanie.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu, zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd sa v rozsudku nedostatočne vysporiadal so záväzným právnym názorom najvyššieho súdu vysloveným v uznesení č. k. 6Sžf/84/2013-189 z 24. septembra 2014 (ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok krajského súdu v prejednávanej veci), keď vo veci nebol predložený originál administratívneho spisu, ale len jeho časť, krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s námietkami žalobcu uvádzanými v jeho predchádzajúcom odvolaní, krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal s novými právnymi skutočnosťami, ktoré sa v konaní objavili po doručení časti

administratívneho spisu (nevyznačenie doložky právoplatnosti na rozhodnutí správcu dane, nepreukázanie doručenia rozhodnutia zástupcovi daňového subjektu).

Podľa názoru žalobcu krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď zotrval na svojom právnom názore, že rozhodnutie správneho súdu o odklade vykonateľnosti daňového rozhodnutia oddialilo len nútené vymáhanie daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní. Žalobca tvrdí, že s odloženou vykonateľnosťou došlo k zmrazeniu účinkov rozhodnutia správcu dane. Úpadca, ešte v roku 2008 pred vyhlásením konkurzu ako dlžník, v tom čase nemal daňový nedoplatok, a tak jeho nadmerný odpočet DPH za iné zdaňovacie obdobie nebolo možné kompenzovať s daňovou pohľadávkou správcu dane.

Žalobca tiež namietal, že krajský súd sa v odôvodnení nevysporiadal so závermi rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1Sžf/1/2010 z 22. marca 2011, sp. zn. 6Sžf/18/2010 z 25. mája 2011), na ktoré žalobca v konaní poukazoval a v ktorých najvyšší súd vyslovil právny názor ohľadne účinkov odkladu vykonateľnosti rozhodnutí.

Žalobca namietal, že v predložennom administratívnom spise na rozhodnutí správcu dane o reklamácií zo 4. septembra 2008 nie je vyznačená doložka právoplatnosti a rozhodnutie nebolo riadne doručené zástupcovi daňového subjektu, pričom sa daňový úrad uspokojil s vrátením zásielky s označením „adresát neznámy“, čo bolo v príkrom rozpore s údajmi zapísanými v obchodnom registri a s poznatkami správcu dane, ktorý mal predloženú plnú moc a komunikoval so zástupcom daňového subjektu, ktorým bol advokát.

Žalobca poukazoval na to, že oznámenie o kompenzácii nadmerného odpočtu ako i napadnuté rozhodnutie správcu dane o nevyhovení reklamácie sú neurčitými právnymi aktami, nakoľko je z nich zrejmý len nadmerný odpočet daňového subjektu čo do zdaňovacieho obdobia (máj 2008) a čo do výšky nadmerného odpočtu (22 607 146 Sk), ale úplne neurčitá je časť oznámenia o „daňovom nedoplatku na dani Daň z pridanej hodnoty, ktorý nebol zaplatený v lehote splatnosti“, a to pri odloženej vykonateľnosti všetkých desiatich daňových rozhodnutí o nepriznaní nadmerného odpočtu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že meritom veci v tomto súdnom prieskume je postup žalovaného podľa § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., ktorým došlo ku kompenzácii nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za obdobie máj 2008 s daňovým nedoplatkom na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2005. Predmetný daňový nedoplatok ako predpis dodatočne vyrubenej dane nadobudol dňa 12. novembra 2007 právoplatnosť, pričom v rozhodnom čase bola ich vykonateľnosť rozhodnutím súdu na základe návrhu žalobcu odložená.

K námietke o nepredložení originálu žurnalizovaného spisu žalovaného, žalovaný poukázal na to, že dňa 9. marca 2015 doručil krajskému súdu originál súvisiaceho administratívneho spisu, ktorým žalovaný v čase podávania vyjadrenia k žalobe zo dňa 27. novembra 2008, doplneného dňa 13. novembra 2008 a v čase podania vyjadrenia k odvolaniu žalobcu zo dňa 31. júla 2013 nedisponoval, a to s ohľadom na skutočnosť, že výkon daňových kontrol u žalobcu na DPH za obdobia roku 2005 sa uskutočnil na Daňovom úrade pre vybrané daňové subjekty v Bratislave a následný postup žalobcu, ktorý napadol závery daňových kontrol v odvolacom konaní a následne v súdnych konaniach, spôsobil, že originál administratívneho spisu v celom rozsahu sa dlhé časové obdobie nachádzal na odvolacom orgáne, toho času na Daňovom riaditeľstve Banská Bystrica a následne na jednotlivých súdoch. t. j. žalovaný ním nedisponoval, pričom disponoval iba fotokópiami spisového materiálu. Administratívny spis súvisiaci s napadnutým postupom, ktorý je predmetom tohto súdneho konania bol súdu predložený vždy takým spôsobom, ako to umožňovali dôvody opísané vyššie. Jednalo sa o predloženie fotokópií dokumentácie a v čase, keď už boli žalovanému vrátené originály listinného spisu, bol súdu predložený predmetný originál príslušného spisu.

Pokiaľ išlo o kvalifikáciu daňových nedoplatkov podľa § 1a písm. f) zákona č. 511/1992 Zb., žalovaný uviedol, že daňovým nedoplatkom v rozhodnom čase bola suma dane, ktorá nebola zaplatená v stanovenej lehote alebo v stanovenej výške. Dodatočný platobný výmer, ktorý bol podkladom vzniku

daňového nedoplatku, s ktorým bol kompenzovaný nadmerný odpočet DPH za máj 2008, nadobudol právoplatnosť dňa 12. novembra 2007 a po 15-tich dňoch sa predpis dodatočne vyrubenej dane stal splatným. Ku kompenzácii došlo dňa 24. augusta 2008, t. j. v čase, keď predpis vyrubenej DPH bol daňovým nedoplatkom, nakoľko nebol zaplatený riadne a včas, splatnosť rozhodnutia nebola súdom odložená.

Pokiaľ išlo o chýbajúci odtlačok pečiatky doložky právoplatnosti na preskúmanom rozhodnutí, podľa názoru žalovaného nie je táto skutočnosť vadou rozhodnutia, pričom žalovaný zdôraznil charakter rozhodnutia, teda že sa jedná o rozhodnutie bez možnosti uplatniť právo na odvolanie a bez uloženia povinnosti plniť. Podstatnou je skutočnosť, že rozhodnutie je platné, nakoľko bolo oznámené, resp. doručené osobám, ktoré reklamáciu uplatnili. Žalovaný má preukázané jeho doručenie. Žalovanému boli doručené dve identické podania vo veci reklamácie proti oznámeniu o kompenzácii (evidenčné čísla záznamov č. 63539 a č. 63540), pričom dôvody tohto postupu nie sú žalovanému známe. Žalovaný konštatoval, že vzhľadom na časový odstup od momentu následného doručovania napadnutého rozhodnutia nebolo možné určenému splnomocnenému zástupcovi (AK Kubík, Kovár a partneri s.r.o.) rozhodnutie doručiť a preto predpokladá, že z tohto dôvodu bolo rozhodnutie doručované aj priamo spoločnosti na adresu sídla.

Vo vzťahu k náležitostiam rozhodnutia žalovaný poukázal na zákonnú úpravu obligatórnych náležitostí rozhodnutia v ustanovení § 30 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb., podľa ktorého rozhodnutie muselo obsahovať najmä označenie orgánu, ktorý ho vydal, číslo konania, prípadne i číslo platobného výmeru, dátum rozhodnutia, obchodné meno alebo názov, identifikačné číslo organizácie a sídlo právnickej osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo, výrok, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, poučenie o mieste, dobe a forme podania opravného prostriedku, vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane s uvedením jeho mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného, ktorým nevyhovelo reklamácie žalobcu proti postupu správcu dane, ktorý v zmysle § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. použil

nadmerný odpočet DPH, ktorý si žalobca uplatnil za zdaňovacie obdobie máj 2008, na kompenzáciu daňového nedoplatku na DPH. Žalovaný na námietku žalobcu, že Krajský súd v Bratislave odložil vykonateľnosť rozhodnutí, ktorými bol žalobcovi vyrubený rozdiel DPH, uviedol, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia správcu dane neznamena aj odklad splatnosti dane, jedná sa len o oddialenie vymáhania daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní.

Krajský súd v Košiciach po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a postupu, ktoré mu predchádzalo, považoval závery a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu za zákonné a žalobu žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nakoľko po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného a na základe odvolacích (ako aj žalobných) námietok žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, a tiež najvyšší súd považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 698/230/65780/08/Tak zo 4. septembra 2008 v spojení s jeho oznámením č. 698/230/62283/08/Tak z 18. augusta 2008 za nepreskúmateľné.

Podľa § 1a písm. a) zákona č. 511/1992 Zb. na účely tohto zákona sa rozumie daňou daň podľa osobitných zákonov vrátane sankčného úroku a úroku, ako aj pokuty a poplatky ustanovené zákonom, ktoré spravuje správca dane.

Podľa § 30 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodnutie, ktorým správca dane určuje výšku dane alebo rozdiel dane okrem úroku, sankčného úroku, pokuty ustanovených zákonom, oznámi správca dane daňovému subjektu formou platobného výmeru alebo dodatočného platobného výmeru. Daň podľa § 1a písm. a) je splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 1a písm. f) zákona č. 511/1992 Zb. na účely tohto zákona sa rozumie daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane.

Podľa § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie podľa osobitných predpisov, sa použije na kompenzáciu daňových nedoplatkov dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní toho istého daňového subjektu. Ak sa nadmerný odpočet alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie, nevyužije na kompenzáciu daňových nedoplatkov dane z pridanej hodnoty alebo spotrebných daní toho istého daňového subjektu alebo sa použije čiastočne, použije sa pred jeho vrátením na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na iných daniach alebo na úhradu jeho preddavku na daň nezaplateného v lehote splatnosti. O vykonaní kompenzácie je správca dane povinný písomne upovedomiť daňový subjekt. Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty sa takto použije v posledný deň lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Spotrebnú daň, ktorá má byť vrátená na základe uplatnenia jej vrátenia, správca dane použije na kompenzáciu v posledný deň lehoty na vrátenie podľa osobitných predpisov.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250c ods. 1 OSP žaloba nemá odkladný účinok na vykonateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma. Ak predseda senátu nevyhovie žiadosti, upovedomí o tom účastníka.

Z predloženého spisu krajského súdu (ako aj z tvrdení žalobcu) je zrejmé, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/320/2007-96 z 11. marca 2008 a uznesením č. k. 2S/303/2007-242, 2S/309-316/2007 z 26. novembra 2007 odložil vykonateľnosť právoplatných dodatočných platobných výmerov

o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty, ktorých preskúmania sa žalobca podanou žalobou na súde domáhal.

Ako vyplýva z argumentácie žalovaného (s ktorou sa stotožnil aj krajský súd), odloženie vykonateľnosti rozhodnutia správcu dane súdom nezakladá prekážku kompenzácie daňového nedoplatku na DPH a uplatneného nadmerného odpočtu DPH podľa § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., je len prekážkou vymáhania daňového nedoplatku v daňovom exekučnom konaní.

Najvyšší súd sa v prejednávanej veci ohľadne posúdenia účinkov uznesenia súdu o odklade vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa § 250c ods. 1 OSP nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, ako i s názorom žalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súdom povolený odklad vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu vzťahuje na právny stav založený napadnutým správnym rozhodnutím so všetkými právnymi konzekvenciami, a nie teda iba na exekučnú vykonateľnosť. Legislatívna úprava inštitútu odkladu vykonateľnosti nasvedčuje tomu, že správny súd do účinkov právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia zasahuje v značnom rozsahu systáciou, „zmrazením“ právneho stavu. Žalobcovi totiž nie vždy ide iba o odklad exekúcie, ale častokrát o odloženie iných právnych účinkov správneho rozhodnutia. Účelom žiadosti účastníka o odklad vykonateľnosti rozhodnutia správneho orgánu je nesporne to, aby súd zabránil akýmkoľvek právnym dôsledkom, ktoré vyplývajú z právoplatnosti správneho rozhodnutia.

Navyše, v prejednávanej veci dospel najvyšší súd aj k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného č. 698/230/65780/08/Tak zo 4. septembra 2008 v spojení s jeho oznámením č. 698/230/62283/08/Tak z 18. augusta 2008. Vzhľadom na to, že tieto neobsahujú relevantné údaje o daňovom nedoplatku, ktorý mal byť kompenzovaný, nemožno preto ani ustáliť, akú presnú sumu žalobca dlžil na daniach a či suma rozdielov dane vyrubených rozhodnutiami, ktorých vykonateľnosť bola odložená, predstavuje prekážku kompenzácie nadmerného odpočtu, resp. či žalobca dlžil na dani viac ako mu bolo určené predmetnými rozhodnutiami, ktorých vykonateľnosť bola odložená súdom.

Z uvedených dôvodov bolo potrebné napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 vety prvej OSP zmeniť a zrušiť preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s jeho oznámením o kompenzácii nadmerného odpočtu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení § 224 ods. 1 a 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že žalobcovi ich náhradu priznal, pretože bol v tomto konaní úspešný.

Trovy konania spočívali v trovách právneho zastúpenia, ktoré vznikli úpadcovi pred vyhlásením konkurzu a pozostávali z náhrady trov za poskytnuté právne služby v uplatnenom rozsahu - za 2 úkony právnej služby poskytnuté v roku 2008 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd) v sume 2 x 48,63 eura podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), plus 2 x režijný paušál po 6,31 eura podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, zvýšené podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %, teda o sumu 21,98 eura. Celkové trovy poskytnutej právnej pomoci, ktoré v tomto konaní najvyšší súd priznal žalobcovi, predstavujú sumu 131,86 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.